

Coi Be Lo Lem

Quynh Van, mot coi be 16 tuoi rat nhep to anh mat cho toi nu cooi , Van co mai toc the ngang vai , Voi cai dang tha thoat trong cai ao dai trang ma Van niooc soi ou ai vachieu coi cua nhong ban trai cung trong.....

Rengggg reng ... tieng chuang bao hieu tan trong, cai nam con gai ngon nhao chay tuon ra coa lop, Van luc nao cung to ton , coi be lam gi cung cham hon cac ban khac ...

Tieng cua Thuy noi that lon to phia nau lop , Thuy co noi lon vi tieng on tan lop muon chen ni ngat khoang

-Van nho le len ni an kem may ,hom nay ngay chot roi , con khong mau ...

- Thuy oi , cho Van ti ... Van tay nam chiec ao dai va co ni nhanh hon kheo ban cho.

Hang phong vy ngoai hien no roc , nhong canh bong no roi la ta xuong san trong sau khi ngon gio manh thoi ngang nghe sao sat ...

-Trôi ôi ba lam gì mà cham qua , tui no cho mình ngoai kia kia, mau len, coi chong bon no boi mình lai no ... Thuy muon Van vui nen luc nao, ni nau cung ru ban theo.

- Thuy ôi ! , Van ban roi , hom nay anh Thanh nen non Van no

- O vay thi tui ni trooc nghe ba, choa cho Van tra loi Thuy na ni nhanh ra san vi may noa ban nang cho... Trong san trong cha mot thoang sau na vang hoe , Van lai mot trong nhong ngoi ra lop sau cung ... Van tay cam cap va tay nu lay chiec ao dai booc ni , coi be ngooc mat nhìn len hang cay phong vy nang tro bong lay lay trooc gio....

- Van Van ... Thanh voi vai Van mot cai lam coi be giat ban ngoi noa doi mat tron xoe nhìn Thanh va no nu cooi that tooi ...

- Anh lam em giat mình ne ... a ... ma anh noi em lau choa ? , ... Thanh tra loi , o anh va anh Thoc noi em noa tieng roi , anh Thoc nang nang gio xe ngoai kia kia ... Van noa anh mat nhìn theo tay cua Thanh cha , Van chay nhanh ra vay tay anh Thoc ôiiiiii ... Van chay ra gan nen coa thi suy ngoi gi no roi quay lai va nang cho Thanh , trong nau Van co le neu khong muon ai buon ca Van, Thoc va Thanh la ba ngoi ban choi voi nhau to luc con tieu hoc , sau khi vao trung hoc thi moi ngoi phai ni mot trong khac nhau, nhong tinh ban cua ho rat khan khít ben nhau. Dday la buoi tan hoc cuoi cung cua Van nen Thoc va Thanh nen ru Van ni choi ... Thoc nhìn Van cham cham , trôi ôi be Van nhep qua trôi ne, loi khen cua Thoc lam cho Van no mat va quay lai noa tay nheo vao tay Thanh ...Thanh giat mình, ôi hay !!!, anh Thoc khen em cho anh nau co khen em ma em nheo anh nau vay... Thanh cooi lam cho coi be canng them soong ... Thanh tiep , thoi anh va anh Thoc na lam cho em que roi bay gio hai noa anh nai em mot chau kem tren lau Rex , em chuu khong ? ... Van nhìn hai ngoi roi suy ngoi , ma tren no mat qua may anh oi, ho tinh bang tien no khong a thoi mình ni choi khac ni anh , ... thoi vay mình ni an bun oc ni , em nang noi bung qua chong !, .. Thanh nhìn Thoc tron mat , nang la mình quen mat , Van choa co an gi het hi hi hi. Thoc nhìn Van noi , thoi bay gio tui anh noa em ra lay xe nap va chay xe theo em

Van cot ta chiec ao dai lai vao chiec xe nap va nap ni , ngon gio thoi nhe lam cho mai toc nang bay theo chieu gio trong that lang mang. ...

Sau khi ba noa an xong thi trôi cung bat nau xe chieu va keo nhau ra Ddam Sen ngoi choi

Thoc voi vai Thanh , e ngay mai tao nai may va Van ni coi xi ne niooc khong ha ha nang noi khong niooc la tao noi y no, Thoc cooi ... Thoc nhìn Van ... thi may anh ni nau em ni theo no , Van noa tay vuot mai toc tra loi ...

- Khong niooc, ngay mai tao phai ni giup ba cho ngoai cho , tao na hua voi ba trooc roi khong nuot loi niooc , thoi vay may voi Van ni coi phim ni , roi thi dop khac roi tao ni chung ...

Van nhìn Thanh va gat nau nho nhe , nhong lan sau anh Thanh no nang bo tui em noa nghe Thoc nhìn Van nua , thi no khong ni theo thi mình no ton tien em lo gi cho ... ha ha ha vay thi canng tot ...

Sau khi hai ban noa Van ve nha , long nang nho quan lai va suy ngoi van vo, tuy la tinh ban nhong trong long Van na ni xa hon tinh ban , nang ngoi trong khung coa nhìn mai len chom sao tren trôi ... Phia tren kia muon van vi sao ma sao nang cha yeu hai vi sao sang nhat no la Thanh va Thoc , trong tim nang that kho xoi ... Ngay mai ni voi anh Thoc, no vay khong biet anh Thanh co buon khong ? Co le nang nang cau nguyen , gia chi mình niooc phep yeu ca hai ngoi thi hay biet may

Mua he troi qua that nhanh , moi no ma Van na tro lai trong hoc , cay phong Vy gio nay la bat nau vang va hang cay bong dong troi. Mua Thu toi roi nay, Van ngoi tham trong bung... Ben ngoai tong nam may keo toi che kín ca bau trôi, moi ngoi na vao lop hoc, may noa con gai danh nhau cho ngoi, co nhong tieng tranh cai ...

- Chờ này tao xí trôôc roi ... riêng chẳ có Van rat khiem ton , không thích danh nhau với bạn mình, Van chọn ngồi một hàng ghế sau cùng gần cửa sổ ...

- Nghiệm cả lớp bỗng dưng im tiếng bạn ghế phía bên trái ... Các em ngồi xuống .. Thầy xin giới thiệu , thầy tên là Tam , thầy dạy cho các em giờ sinh vật , các em có thể kêu thầy bằng thầy hay kêu bằng Tam cũng được.. thầy nhìn xuống lớp dưới , .. làm cả lớp phẫn dũ theo... Thầy Tam rat nếp trai và rat vui vẻ , thầy giận làm cho không khí trong lớp bớt nặng nề...

- Hôm này thầy sắp lại chỗ ngồi cho công bằng ... Thầy vừa nói xong làm năm con gái ngồi dãy đầu ở bên trái ... thầy Tam nói, các em ghi tên trên tờ giấy rồi thầy bốc thăm, sau khi các em có chỗ ngồi rồi, không thích thì có thể đổi nhau cũng được, sau khi sắp xếp xong, Van được bốc thăm được cái ghế ngồi phía bên phải thầy, tiết học đầu qua rồi thật nhanh, Thủy ghé tai nói với Van ...

- Ờ may này thầy ông nhìn may hoai , chắc là ông kết may rồi ha ha ha...

- Con nhớ này ... Van nhìn Thủy cười ...

- Tao nghĩ thầy Tam nếp trai và giỏi nữa, tao ước gì lấy được thầy Tam ... Van nhớ không nghe Thủy nói mà nhìn dăm chiêu ra ngoài cửa sổ. Anh thóc , anh Thanh của bé giờ này đang làm gì nữa ... Van chợt nghĩ lại hôm qua rồi chơi với anh Thanh, anh Thanh nam tay bé và nói là thông bé ... bé không ngờ là nhớ vậy, bé đầu biết là anh Thanh, thông bé đầu, sao mà lúc anh nói hơn mình thì mình lại cười mất xuống, có phải mình không thông anh ... Không đầu ...mình thông anh Thanh làm... Trôi đi tại sao lại nhớ vậy ? hôm rồi xem xi ri với anh Thóc, mình đã cho anh Thóc hơn mọi người rồi, mình đâu có nghĩ anh Thanh cũng thông mình nhớ vậy bây giờ làm sao, làm sao đây?... nghĩ tới đây, hai hàng nước mắt của Van chảy xuống mà làm cho con Thủy lo sợ thêm

- Con Thủy mau mau, Van à cho tao xin lời may nghe, tao không biết là may gian tao, tao hứa với mẹ sau này tao sẽ không giận bạn nữa ... Nghe Thủy phản bác, Van đầu tay nam tay Thủy thật chắc, có bé lấy tay gạt đi hai hàng nước mắt đang tuôn chảy xuống, và Van cười xuống tranh số dăm ngo của mẹ đầu bạn cùng lớp ... Thủy à, chẳ con lớp cuối, có gì Thủy nói với thầy là Van bị bệnh, Van rồi về, nhớ Thủy nghe xin phép dũm Van ... Thủy nhìn Van gạt đầu , Van cam cap bóc ra khỏi cửa, không hề gì nữa những cap mất sợi mọi phía sau mình ... Van bóc ra khỏi cửa thì thấy ngoài trời hôm nay ... cơn mưa phun bắt đầu rồi, bụi mưa bay tít lên cao và quyen xuống theo từng cơn gió, những hạt mưa bụi tham vào mắt Van những Van không hề ý thức, tam có bé bay giờ nhớ mất hơn, có bé bắt đầu khóc rồi lại, cơn mưa rồi chợt năm mai tóc dài và hoa với nước mắt của Van , Van lắp xe rồi ngoài cơn mưa bụi

Van trở về nhà, giờ này van còn sớm, ba mẹ đã rồi làm cơm, nhà vắng hoe. Van gác cap sách lên bàn rồi vào phòng tắm rửa mặt. nhìn có gái mới bay tuổi trong gương với đôi mắt to tròn mong nước có bắt giắc gương dưới và lặp lại câu hỏi với chính mình thêm một lần nữa: là nào yêu được cả hai ?

Có lúc lúc đầu làm cho những giọt nước con vông trên tóc rồi xuống, một giọt mát lạnh với tình đầu ngay gần trên bờ môi hồng xinh đang hé hé môi. Van từ nhiên đầu tay số nhẹ lên môi mình, hình như van còn cái cảm giác nóng bỏng của ngày hôm kia khi đôi môi của Thóc chạm vào nhẹ nhẹ. Van up đôi bàn tay mát lạnh vì nước' lên rồi mà mình đang hồng hồng lửa và hồng như con gái xã Nhà Lát. Và đôi tay búp măng non na đầu lan từ từ xuống cơ, sợi mát lạnh mang lại cho cơ một cảm giác khoan khoái dễ chịu. Cơ khép lại đôi mắt nhắm lại cong vút và gương mặt khỏi nơi của Thóc hiện ra trong tiềm thức, "Anh yêu...." Van khe khe kêu và cơ bỗng nghe tim mình thon thốc. Sau lần ao vãi xoa trang mong con tim bé như rung lên, nhớ một cung đàn ai đó vừa với tình chạm phải. Van đầu hai tay lên ngực mình nhớ muốn sờ thon thốc' rồi bỗng có bay rồi mà ô lại với cơ mãi mãi cơ nhớ lại bàn tay của Thóc lúc đang chạm nhẹ vào đôi gò bồng đảo thiêng liêng, bắt giắc mắt dưới ...

Van vào phòng, tay bị rồi ngủ ngon lành rồi gieo mình xuống chiếc giường xinh xinh trải ra màu hồng nhạt. Cơ quyết định ngủ một giấc, lúc nào cũng vậy cứ gặp chuyện rắc rối chờ giải quyết được. thì Van rồi ngủ. Sau giấc' ngủ con ngoài sẽ tỉnh táo hơn, quyết định sẽ sang suốt hôm cơ từ như nhớ vậy và khép nhẹ đôi mắt thiên thần. Bây giờ là mùa thu những ngọn gió thật mát về thôi là vắng bay xào xạc, gió với tình miền man trên làn da mịn màng ấm áp của ngoài con gái trinh nguyên, tao ra cảm giác nhón nhót với cung dễ chịu đầu Van vào giấc' nếp yên bình hết nhớ công chưa ngủ trong rừng.

Tan lớp, Thanh về rồi thu dọn sách vở rồi rồi về. Thóc' từ đầu sau đến danh một cái thật mạnh vào vai làm Thanh hot hoang, những cuốn tập chổng nhớ muốn rồi xuống đất.

-Chỗ gì ký vậy? Thanh quay lại gạt

-Thì thông ngày van nhớ vậy mà... sao hôm nay làm dễ vậy cha nói, rồi uống cà phê, tao có một chuyện muốn báo với

may, giọng Thốc hơi hồi

-Thôi không rồi, tao phải về, ngày mai có nhiều bài nộp lắm, Thanh nói dối, rồi thốc chàng muốn đi một mình yên tĩnh
Rồi rồi mà, Thốc nản nản

-Không

-Vay thôi rồi tao chờ mày về, nghe giọng nhiều dốt khoát của bạn Thốc thay hồi cut hồng.

Hồi rồi song song bên nhau rồi ra bãi nữa xe, Thốc lên tiếng pha tán sỏi im lặng giữa hai ngôi "bè Van nữa nhận lời làm bạn gái của tao rồi mày à"

Thanh quay phắt lại, vội hai trong mắt mờ nhạt

Thốc tiếp: mày cũng biết tao yêu bè Van nhiều năm nay rồi, hôm kia rồi vì môi có đẹp...

Trời nhất tót sam lại trước mặt Thanh, hen gì mà...chàng nữa hiểu ra tất cả. Một luồng điện chạy qua nữa Thanh "Thanh ôi, mày không phải là 1 thằng nữa ông nhốt nhất vậy chỗ hả, Thốc là thằng bạn nói kho của mày rồi, mày phải nên mừng cho nó môi phải..."

Ha ha ha, Thanh cười nhạt, cái cười chàng an nhạp gì vội tâm trạng của chàng, chàng cũng không hiểu tại sao mình lại có thể cười nhẽ vậy.

-Chúc mừng mày, có hông Thanh nhớ bỏ keo nữa kìa nhất.

Thanh bước vào nhà, ném cặp sách xuống nhất cái bịch, ham ham bước vào phòng, gấp con chó cũi ra mừng về vậy nữa, Thanh nữa cho nó một cú, con chó giắt mình kêu lên ang ang rồi cong nữa chạy biếng rồi

Trời he oi à bóng chốc tót sam lại rồi những năm may nữa kìa kết keo về. Mưa dạn dạn nắng hạt, rồi rồi nhớ trút nước.

Thanh nữa nam tha hơn theo những nốt nhạc nữa bắt tay khép vội cánh cửa sổ. Căn phòng nữa chật hẹp thiếu sáng càng thêm phẫn u u ngậm ngộp. Ông trời ke cũng khéo, đóng nhớ hiểu rồi long ngôi mà rồi mùa lúc nữa Giọng ca Khanh Ly buồn bã ren nhẽ nữa hoa lan vào tiếng mưa rồi đơn dạp bên ngoài Không biết nữa bao nhiêu lần nghe rồi nghe lại bản nhạc này, những có lẽ nữa là lần nữa Thanh thốc sỏi thông thốc rồi cái chat của nó trong đàn giao hưởng của thiên nhiên.

Thanh chốt bắt cười lên thanh tiếng, che giấu cái suy nghĩ ngay ngôi ao tởn vữa rồi của mình. Chàng tởn hơi tham, Không lẽ mình khùng thiet rồi sao ?, Thanh hầu nhớ suốt ngày giam mình trong căn phòng nữa nữa lúc lúc luôn nghĩ vẩn vơ, lúc nào cũng lang lang nhớ nữa thanh nữa mẹ. May ngôi ô xung quanh nữa nữa thì tham bao nhau, "Chắc thằng Thanh mất rồi rồi !" Ngay cả Thốc, thằng bạn thân thiet của Thanh tởn thuê nhõ, môi bữa trước nữa cùng nữa nói thằng, "Mày cần than ghen, mày nữa rồi thì cũng không sao, tao chỉ lo ông bà gia mày ô que không chịu nói thôi ..."

Trong lòng Thanh lúc nào cũng nghĩ nữa có bè Van và cơn mưa nữa nữa Thanh vào một giấc ngủ , một giấc mộng

.....

Tiếng gõ cửa của ai rồi cắt ngang dòng suy nghĩ của Thanh. Chàng bực bội lắm lắm, "Trời mưa to thế này, ai con tôi nữa !", rồi vội ra mở cửa. Cánh cửa vừa bắt mở, một ngôi khoác chiếc áo mưa lính to sư bước nhanh vào rồi là một thanh niên trẻ, nước da ngăm đen, thân hình vạm vỡ.

Thanh nhận ra Thốc, bước miêng cười hỏi :

- Ua, môi thoáng nhấc tôi mà mày phải rồi mưa tôi liên nữa sao ?

Treo áo mưa lên móc xong, Thốc lên tiếng :

- Thiet vậy à ?, Tao nữa cùng vì có chút chuyện tính bạn với mà

Bỏ qua anh mắt dò hỏi của Thanh, Thốc nữa mắt một vòng quanh phòng :

- Cha, không biết mày nữa tu trong cái hôm bỗng bít này nữa khi nào !

Thanh không nói gì, cứ niềm nhiên pha trà. Một lát sau, ngôi nhậm nhạp ly trà nóng Thốc tởn tởn nói :

- Công ty cũ tao cùng với mấy ngôi lên miền cao nguyên khảo sát nữa hình, mày rồi theo chó ghen !. Không nữa Thanh kíp phản ông, Thốc nữa tiếp :

- Vùng khảo sát nằm ngay cạnh Bàn Hả. Bác Nam tao hiện cùng nữa ô trong bạn rồi. nữa mấy lần ông kêu lên chó mà nào tao nữa rồi rồi. Tao nữa dịp này lên thăm ông và ô lại nhà trong thời gian làm việc trên rồi. Những mấy chắc cũng hiểu, bác Nam già rồi và ô trên nữa lâu, nữa có nhiều chuyện nữa nữa. Nên có mấy rồi theo hai nữa tán dục với nhau cùng rồi buồn. Ngoài ra mấy có cô hỏi tron tranh cái không khí ngộp thõ ô nữa một thời gian. Trên rồi thoáng, phong cảnh cũng

Thốc lạnh ôôt, hai bờ má trắng hồng rung rờng hoa nhòp vôi hôi thô phap phong qua cái mũi nhỏ thanh tu kia, cùng nui côi mòn tròn hê lơi những chiếc răng trắng đều đặn soi bóng những tia lửa đang nhảy nhót, chắc hẳn em sẽ rớt rồ kiểu diêm biệt bao. Mỗi chàng trai nếu không chết đói vì em nhỏ Tở Hai nam xỏ, thì trai tìm họ dù có công nhò sát nữa kim công cũng phải yêu em mà quì xuống đôi chân em ...

Cái nhà bóng dờng ngổng chuyen, không khí trô nên im ắng lại thồong. Cái yên tĩnh đó có lẽ chẳ nổi cao nguyên này mới có, đâu đó xa xa ngoài rừng vắng Thanh nghe tiếng thác nước chảy rạo rạo. Lan vào đó dờng nhò có tiếng hát dao dạt lúc gần lúc xa, lúc trầm lúc bổng thật huyền bí. Giọng ca nhỏ muon oan trách ai, buồn bã nên nói Thanh cảm thấy rung mình. Bắc Nam nhận thấy sự thay đổi trên sắc mặt Thanh, trầm ngâm giải thích:

- Đó là tiếng hát Thác Mỏ nằm sau cánh rừng phía tây Bắc lại nghe im tở lờ. Thôi thôi, tao sẽ kể chuyen Thác Mỏ cho hai đứa nghe.

Rồi còn thêm một lý nữa, Bắc Nam kể. "... Chuyen này xảy ra chắc đã lâu lắm rồi. Khi tao lên đây nhìn cô mây chực nam về trốn, ngôi nhà nhất ban này cũng chẳ thôi nghe kể lại thôi. Chẳ biết rằng hồi đó ban này còn ở trong rừng, phải có nên trên trâm ngọc nha. Ông trông lang khi đó có một cô con gái cũng tuổi chồng rồi mồ. Theo ngôi nhà ta kể lại cô ta đẹp lắm, không chẳ nhất lang mà còn vang tiếng cả vùng. Thêm vào đó cô có một giọng ca kỳ diệu xuất chúng nên mỗi khi cô hát tiếng hát, mọi người cũng nhỏ chim chóc cây cỏ bỏ lời cuon nhỏ thôi mien. Con trai trong vùng ai ai cũng khao khát thôi lắm rồi ông trông lang. Theo tục lệ hồi đó cô vào ngay râm dạn ban tư hợp ăn uống vui chơi đây cùng là cô hỏi về các chàng trai có gái gặp gỡ làm quen, thôi rồi rồi yêu thôi. Vào đêm trăng râm mua thu năm đó, nhờ mọi người con trai con gái trong ban chơi trò đuoi bắt đôi anh chàng. Bỗng cô gái đẹp tuyên bố, kể nào trong đêm này bắt thôi cô trốn tiên, cô sẽ nhận ngôi nhà làm chồng. Nói rồi cô chạy vào rừng và cất lên tiếng hát quyến rũ. Các chàng trai có mặt liền mạnh ai nấy lao theo âm hưởng tiếng ca. Ai cũng mong mình sẽ là người may mắn, chiêm hữu thôi ngôi đẹp nhất vùng.

Chuyen gì đã xảy ra tiếp theo trong đêm đó không ai biết thôi. Sáng ngày sau không thấy con gái mình ông trông lang sai người đi kiếm. Khi mọi người tới bên thác nước sau rừng chẳ còn thấy một chiếc váy rách nát và những vết máu rải rác trên những tảng đá nam cánh đó. Sự vui dạt của cô cây và những dấu vết giày xéo trên mặt đất gây ấn tượng nhiều gì rất ghê gớm đã xảy ra ở nơi đây. Mặc dù dân bản đi dọc bờ suối tôi tìm kiếm nhưng cũng không thấy xác cô gái.

Tở đó trở về cô về đêm ngôi trong bản lại nghe tiếng hát ai oán từ phía thác nước. Ngôi nhà con non này thay một cô gái lơ lửng trên đó vòng hoa cháy nhảy trong rừng. Thở hoa trang sức của cô gái đó chẳ thay mọc ở đâu đây thác nước, đó là một vực sâu thăm, ở vùng này chàng ai dám liều mạng leo xuống. Hông hoa rất kỳ lạ, chẳ phang phát bay lên cùng với âm hưởng nghiêng ngả nhỏ sa. Mọi người đặt tên cho thở hoa đó là Hoa Thủy Tiên và thác nước là Thác Mỏ đó là những cái tên đẹp, mà họ hy vọng rằng hơn mà cô gái xấu số vì thế nên cho dân bản yên lành. Tuy vậy ở đây vẫn ít ai dám ben mạng tôi gần Thác Mỏ, nhất là vào những đêm râm. Con trai mà tôi thì chết mất xác, con gái trở về sanh bệnh rồi nhờ người mà âm mất hơn vậy đó ..."

Kể nên đây Bắc Nam dừng lại, thở thở thở mắt nhìn Van. Bắc thôi dài, giọng rau rau :

- Con Van cũng sau một đêm râm thì mang bệnh, khi nó mới mới hai tuổi. Sau đó trở về nó không nói, tranh ne mọi người, thân thể nhỏ một người vô tâm trí. Mà nó thấy vậy buồn quá mà sanh bệnh mất cách đây năm năm.

Im lặng một hồi Bắc biểu hai đứa :

- Hai đứa bay chắc đã mệt rồi, ta nghỉ thôi.

Lúc này chắc cũng đã khuya lắm rồi, từng cơn gió lạnh trên núi thổi về rít qua mây tam cửa tre mong. Câu chuyen Bắc Nam kể cứ vông vơ bên Thanh. Trong giấc ngủ bập bênh, tiếng hát ở sau vòm vòm vòm nhẹ nhẹ mô hồ đâu đây.

Những ngày sau đó Thốc bản rộn nhiều với công việc khảo sát. Thồong tôi câu ta mới về nên nhà. Ban ngày Thanh giúp Bắc Nam làm rẫy hay vào rừng săn thú, ban ga rừng. Thôi gian còn lại Thanh thì dạo một mình trong rừng. Chàng khao khát tận hưởng vẻ tinh khiết của thiên nhiên nơi đây. Muốn hòa mình vào rừng cây và núi, muốn bay theo tiếng gió vi vu, muốn trở chuyen với chim chóc. Chàng tham cảm ơn Thốc, đã tạo ra cơ hội quý giá, rời xa cái khung cảnh Thanh pho on ao ngọt ngào mà thôi song những khoảnh khắc em nằm lúc này.

Tôi nay bên nhà hàng xóm có năm côi Bắc Nam rủ hai đứa qua chơi Thốc thôi dịp pho trông mây cái tai vạt của nó trốn các cô gái trong bản. Chàng ta cứ thao thao bất tuyệt trong sự trầm trồ của các cô nàng mien núi ngay ngọ, thồong chẳ biết côi rúc rích. Gặp về khuya Thanh cảm thấy nao nao trong không khí on ao và nhảy nhua những mũi rêu, thò... Chàng nên mặc mọi người tiếp tục ăn uống xuống nhà tính đi dạo một chút. Theo thói quen ngày ngày Thanh đã ra khỏi bản và tiến vào rừng lúc nào không hay. Tở bên một góc cây, Thanh vội vàng nuốt lấy những hộp không khí nằm trong

treo. Mọi dãy than kinh nhờ đức thờ gian rái. Các giác quan hoạt động trôi lơ. Nhìn xung quanh Thanh môi chợt nhận thấy niềm ô này không tới nhờ chàng tởng. Đôi rờng cây tan lá rậm rạp hàng triệu triệu tia sáng nắng xuyên qua màn niềm. Nó chuyển động nhún nhúa phát ra ánh sáng mờ ảo. Thanh sống sờ sờ trước khung cảnh huyền diệu bí hiểm rồi. Chàng nhờ lọt vào một thế giới than tiên, thế giới mà hơi nhói chàng đã đức nghe kể qua các câu chuyện cổ tích.

Nàng mãi miet thông thốc bốc tranh kỳ lạ trước mắt, bóng một giọng ca vang lên làm Thanh giột thót ngớ ngẩn. Trần tỉnh lại sau thoáng bất ngờ, chàng nghe ra tiếng van lá tiếng hát cất lên niềm niềm ngoài Thác Mồ. Nó van reo rạt những niềm buồn an oán nhờ mọi làn, những bữa nay rơi rụng một nhờ hân ái nắng rên rã ngay phía sau Thanh chợt rung mình, sột gại óc khi nghĩ chàng nắng nắng lẻ loi giữa rừng niềm hoang vắng. Những không rõ tính toán hay cảm xúc than bí nào rồi thực này Thanh nên nên mọi sờ hãi không bị chạy mà từ từ quay lòng lơ. Trong ánh sáng mờ mờ chàng chỉ kịp thấy một cái bóng thoáng biến rồi. Lá cây kho sao sao nhờ kể nào nắng chạy giảm lên. Tiếng hát lại bay bóng vang lên gần rồi. Âm hưởng nhờ cuốn hút hơn ngớ ngẩn. Thanh con cảm thấy rộn rộn trong ngớ ngẩn, những nỗi chán chàng không nghe theo lời chú cô do dám bóc ve hồng tiếng hát nhờ kể nắng bờ thoi mien.

Nhĩ mãi, cỡ nhĩ mãi, không biết Thanh đã nhĩ bao lâu, trước mắt chàng hiện ra một vùng trong không một bóng cây. Thay vào rồi cả một khoảng không gian vắng vắng ánh. Ngạc nhiên chàng ngớ ngẩn mắt lên và chợt hiểu, phải rồi, trăng niềm nay tròn qua, sáng qua cỡ nhờ trăng mờ mờ làm vãi. Ánh sáng của nó phủ trùm lên khoảng trong, soi rõ từng viên đá ngọn cỏ. Tiếng nước chảy róc rách trên vách đá nhờ muôn bao, chàng đã tới bên bờ Thác Mồ bí ẩn. Sau một thoáng chơi loa bồi ánh trăng, ánh sáng phản chiếu qua dòng nước chảy, Thanh một lần nữa giột mình nhận ra cách này không qua vài ba mét một thiếu nữ nắng ngoài hát trên một tảng đá chênh vênh nằm ra dòng thác. Cô gái lỏng quay về phía Thanh, không cho chàng thấy mặt. Một tấm thân không có chi che nắng ngoài một vòng hoa nhai trên đầu gối lại hình ảnh những hình khoa than tuyết vôi của các nữ thần Hy Lạp ngay xõa. Mái tóc dài của nàng thả xõa phủ lên hai bờ vai thon thả nắng rung lên từng hơi theo nhịp cả nỗi chán trăng non nả với những ngon thon nhai vùng vẫy đùa giỡn những giọt nước ban ra từ vách đá. Thanh nắng nhờ trôi trong chàng đắm đuối lại gần thêm. Chán tay chàng run lay bay không hiểu vì sờ, vì ngớ ngẩn hay vì mê man trước hình ảnh quyến rũ kia.

Cô gái chợt nhiên ngừng hát, không quay lại nàng lên tiếng :

- Anh, sao giờ anh môi nên, anh con nên em chờ nên bao giờ ? Giọng cô gái không con buồn nhờ khi hát mà hơn nhiên nhĩ nhanh và hơi chút nùng nùng.

Thanh con nắng sờ đầu cô than chí nên trả lời. Ngớ ngẩn run rẩy, rang lập cập chàng van cô lung bụng :

- Em hát hay quá, những em là ai ? . Nàng cười khanh khách nắng bí ẩn :

- Hôm nay trăng nếp quá, chúng ta chơi trò đùa bắt ghen. Anh có bắt đức em thì sẽ biết em là ai rồi mà ! Rồi dẫu đang tiếp. Anh nham mắt lại nhĩ nào !

Thanh con chừa biết phản ứng ra sao, thì một cái khăn mỏng nhờ voi hình đá phủ qua bờ kín rồi mặt chàng. "Anh hãy theo tiếng ca của em mà đùa theo ghen", và sau rồi những niềm ca khi vui nhon khi em ái vang lên. Thanh lao theo tiếng hát với một khát vọng nhờ những con thiếu than trước ánh sáng. Chàng cảm tưởng nhờ mình không phải chạy mà là bay trên những ngon cây, qua những vách đá. "Nhanh lên anh ! Nhanh lên nữa anh !". Tiếng cười giòn giã của cô gái rung vang cả một góc rừng. Thanh cứ tiếp tục lao nhĩ với tất cả tiềm năng sột sỏ, tam hơn và cả lý chí. Chàng không con nhận biết đức xung quanh đầu lá trôi nổi, đầu lá có cây, không biết mình hay chỉ là hơn mình nắng ba nên một lúc nào rồi tiếng hát đồng nhờ gần lắm, có lẽ ngay ô trước mắt, Thanh liền nhảy tới choàng tay ôm lấy ...

Thanh ngã xuống bên bờ đá nhờ chàng chàng thấy đầu nhún chút nào. Tấm khăn che mặt từ từ tuột ra và cô gái, nàng đã nam tròn trong vòng tay chàng. Khe khẽ lên ngớ ngẩn, Thanh vội rút phắt tay lại song lỏng lạnh ngắt. Bên chàng lúc này cô gái chỉ nhờ một cái xác nắng cứng. Trước nỗi thất vọng tràn trề, Thanh chỉ muốn khóc, muốn hét to lên, muốn rên siết. Chàng hơn vui lên rồi mặt nham kín, lên go má tái xanh của nàng, áp chặt vào bờ môi nhứt nhứt muốn truyền sang nàng tất cả sức sống mãnh mẽ và nhiệt huyết trái tim của mình. Chàng ghì chặt than thế nàng vào lòng với niềm hy vọng có thể dung hòa hai thế xác, hai tâm hơn với nhau.

Cô gái đồng nhờ song lại trong lòng ấm áp của Thanh. Bàn tay chàng vuốt ve từ đầu trên cổ thế ngọc nga của nàng, làn da lạnh giá lại nhanh chóng trở nên ấm áp mờ mờ. Trái tim bị nhờ đáp yêu ớt trong hơi thở đều đều rồi mặt khe khẽ chớp chớp liên hồi. Trong khoảnh khắc nhờ rang cô chợt biến bên trong cơ gào. Cái nhìn của nàng trở nên là lời nên da nhĩ rồi mọi giờ này đã ông rồi nhech lên cười khiêu gối môi mồi. Hai cánh tay nhai nhận vạt qua cô. Thanh dần dần siết lại. Từ mái tóc, từ da thịt nàng toả ra một mùi thơm vữa trinh khiết dễ chịu, vữa quyến rũ môn tròn hơn ngớ ngẩn. Hai nỗi mọi quyến

Trời mới tờ mờ sáng, ga gay ỏi ỏi Thốc và Thanh đã dậy rồi chuẩn bị lên phòng. Trỗi khi này, Thanh mới lần cuối ngoi quanh kiem Van những lần thật vụng về, Chắc Van lại biết rồi đâu rồi sớm thôi cái tính bất bình thường của cô ta. Ngắm ngui hai đứa chia tay bác Nam, rồi bắt đầu ra đi. Ôi bạn, xe này chỗ này hai đứa Thanh vừa bắt đầu lên xe, bỗng rồi Van chạy lại rồi trỗi mắt chàng, cô vừa thôi hôn hôn vừa giúi vào một chum hoa vào tay chàng.

Nhỏ cười bên lên, Van khẽ nói nhỏ :

- Em tặng anh mấy bông Thủy Tiên này làm kỷ niệm, chúc anh luôn mạnh giỏi nhé !

Thanh sống sót trỗi giọng nói em ai đừng nhớ quá quen thuộc, chàng đáp ứng :

- Van, anh cảm ơn em nhiều lắm !

- Rồi cô chỉ anh, khi nào cô gặp anh nhớ về thăm bạn nhé ! Giọng trầm buồn lâu lâu Van ngoái mắt xuống che giấu những giọt lệ đang lăn trên gò má. Rồi cô quay phắt đi lao nhanh vào ban.

Xe chuyển bánh, Thanh quay lại cô tìm bóng dáng Van cho đến khi những ngôi nhà san sát hút sâu rặng cái Hình ảnh Van hai mắt hoe hoe rồi cô chợt trỗi mắt Thanh. Cô nên dừng cảm xúc đang dâng trào, chàng ngắm nghía chum hoa trên tay, hít lấy hương vị ngọt ngào của nó. Mùi thơm lang lang nhớ muốn nữa Thanh trở lại cái giấc mơ đêm nào Chàng chợt nhận ra bóng dáng. Phải rồi, van giọng nói rồi, van đôi mắt rồi, van khuôn mặt rồi. Chàng nhớ hết ra tất cả. Van và người thiếu nữ chàng gặp đêm rồi chỉ là một. Van này song lại trong chàng. Van chính là nàng của chàng. Chàng thay bỗng vui với chính mình, vì sao đến bây giờ mới hiểu ra như vậy. Những thật ra có gì là quá muộn, chàng tỏ ra như, Anh phải quay lại với em. Trong chàng cuộn cuộn lên nỗi khao khát rồi gặp lại Van, rồi ôm nàng trong tay, rồi ngửi mùi thơm trinh khiết của nàng, rồi tận hưởng vị ngọt ngào trên môi môi rồi. "Anh phải quay về với em !..."

Thốc nhìn sang Thanh đang mê mẩn thiếp rồi, miệng đang mấp mấp cau gì rồi, khẽ lắc đầu không nói. Những bông Hoa Thủy Tiên trong tay Thanh đang gác bên cửa xe, bỏ giờ cuộn rồi dần, rơi rụng rồi sau lưng xe rồi ...

Còn nữa van rồi xuống tổng hạt nàng , Thanh trong giấc mơ van rồi một nụ cười .

- Quỳnh Van , anh yêu em

(Hết Phần 3 ... Còn Tiếp)

Bồm Trang & Van Anh & T.H. Nguyễn